

ŠESTÁK

Oddílový časopis 6.koedukovaného oddílu Junáka - svazu skautů a skautek ČR v Kateřiních
číslo **22**, vydáno pro vnitřní potřebu - 3.dubna 2002, nákladem 50 výtisků

SKAUTSKÝ KALENDÁŘ

5.4. - 1901 * Rudolf Plajner (druhý náčelník Junáka)

24.4. - 303 + sv. Jiří popraven, Mezinárodní den skautů

27.4. - 1791 * Samuel Fiely Bruse Morse (morseova abeceda)

STROM ŽIVOTA ŠESTKY

DAZUL

Při přípravě našich oddílových WWW stránek jsem se dostal k historii našeho mladého oddílu a trochu jsem přemýšlel, kam vlastně sahají kořeny ŠESTKY. Pro některé to bude možná překvapením -- do 3.chlapeckého oddílu TROJKY.

V roce 1968 při druhé obnově Junáka založil Tom 3.chlapecký oddíl, který byl součástí znovu obnoveného střediska na Vsetíně. Podařilo se mu cosi fenomenálního, za co do dnešního dne není patřičně doceněn (Tom je nyní na důchodě a bydlí na své chalupě ve Velkých Karlovicích). Dal základ oddílu, který na Vsetíně působí nepřetržitě od roku 1968 - k dnešku tedy 34 let!!!! Nevím na Vsetíně a blízkém okolí o žádném takovémto oddíle (ani mimo skautskou organizaci). I v republikovém formátu se TROJKA tímto řadí mezi špičku.

V roce 1971 začala likvidace Junáka a TROJKA v čele s Tomem jako jediná ze vsetínských skautských oddílů neukončila svoji činnost a přešla do jednotné Pionýrské organizace. Z dnešního pohledu a v kontextu pozdějších událostí nelze toto rozhodnutí hodnotit jinak než vysoce kladně. Trojka dál pokračovala ve své dosavadní činnosti a vychovávala spoustu mladých mužů, kteří později převzali od Toma (kdy mu tehdejší mocipáni zakázali vést oddíl a pracovat s mládeží) štafetu ve vedení oddílu. Po třetí obnově Junáka v roce 1989 se TROJKA opět vrátila do luna Junáka a v dalších letech poskytla středisku 2 střediskové vůdce (Pajťáš a Daloš), kteří vedli středisko více než 1/2 trvání v jeho novodobé historii.

Ale vraťme se zase kousek zpět, do roku 1973. Jako asi v každém oddíle i ve TROJCE (tehdy přejmenované na PO ZÁLESÁK) bylo jakési vnitřní oddílové pnutí a část oddílu pod praporem Dušana Póče ze ZÁLESÁKA odešla a založila nový oddíl LVÍČATA. Z hlediska pozdějšího vývinu lze tyto rebely přiřadit spíše k těm „špatným“. Nicméně právě tímto krokem byl dán vznik TOM (turistickému oddílu mládeže) LVÍČATA, který si od této chvíle žil svým vlastním životem. Po pár letech „rebelové“ odpadli a vedení se v roce 1979 ujal Lešek (Aleš Cahlík), který oddílu LVÍČATA vtiskl znovu foglarovsko-skaутský duch. Lvíčata už pod několikaletým vedením Dazula se na konci roku 1989 přihlašují k znovu obnovenému Junáku. Tak vzniká 4.chlapecký oddíl - LVÍČATA. Činnost oddílu pokračuje, mění se vedení, přichází noví členové. (Historie oddílu sepsána Dazulem v roce 1991 pro potřeby 4.ch oddílu).

4.Chlapecký oddíl je dnes po TROJCE druhým nejstarším (nepřetržitá činnost) oddílem na našem středisku.

PO ZÁLESÁK (kuriózně znovu donucen změnit jméno, tentokrát na PO PUPAVA) byl

ODDÍLOVÁ RADA

25.března byly zprovozněny oddílové WWW stránky na adrese WWW.LACHIM.CZ/DATA/DATA6/DEFAULT.HTM. V tuto chvíli je už možno internetové stránky oddílu prohlížet i na oddílovém počítači (bez možnosti brouzdat po internetu). Na podobné adrese WWW.LACHIM.CZ/DATA/DATA7/DEFAULT.HTM lze najít i stránky jablůnkovské SEDMIČKY.

Zub se stal na jarním sněmu RS WAKPALAN plnoprávným členem šestkařského roverstva - kruh WAKPALAN se tak rozrostl na 9 lidiček.

Dne 16.března 2002 úspěšně složili Čekatel-skou zkoušku 3 členové našeho oddílu: Eve, Zub a Sněhula. Blahopřejeme.

Podle registrace březen 2002 má náš oddíl registrováni 45 členů (o 1 více než loni - pomohla nám SEDMIČKA, která je zatím registrována v rámci našeho oddílu). Jsme oddílem s největším počtem registrovaných členů (letos jsme předstihli i tradičně nejpočetnější 1.dívčí oddíl) V oddíle je 20 mužů a 25 žen. Věkový průměr 15,1 roku! 27 členů je mladších 14 let.

Připravuje se plán podle něhož by náš oddíl měl být tvůrcem a správcem obecních WWW stránek. Mělo by to být takové překvapení

pro Obecní úřad a bezplatná služba skautů pro naši obec. Jediný z naší obce (kromě nás skautů) kdo o sobě dává vědět na internetu, jsou kateřiničtí fotbalisti. Obecní www stránky by měly sdružovat všechny tyto odkazy a dávat o Kateřiních jakýsi ucelený obrázek.

Víte, že z internetové adresy [HTTP://DDDDDD.WEBPARK.CZ/DEFAULT.HTM](http://DDDDDD.WEBPARK.CZ/DEFAULT.HTM) lze stáhnout z kteréhokoli místa na světě většinu našich oddílových časopisů a expedičních knih? Od 4.4.2002 lze na adrese [HTTP://STOUPA.WEBPARK.CZ/DEFAULT.HTM](http://STOUPA.WEBPARK.CZ/DEFAULT.HTM) najít nejaktuálnější vydání střediskového časopisu STOUPA HLÁSÍ.

Stav mezioddílového bodování k 4.4.2002 - náš oddíl je v tuto chvíli NEJLEPŠÍ !!! (Stoupa hlásí č.83, strana 4). Zatím jsme nasbírali 121 bodů a jsme stíháni TROJKOU, která má 118 bodů. Zatím na posledním 9. místě je 8.chlapecký oddíl s 33 body. Mezi oddílové bodování našeho střediska velmi pečlivě vede naše Eve.

Jablůnkovská SEDMIČKA chystá poslední dubnový týden u jablůnkovské školy velkou náborovou akci a náš oddíl byl požádán o pomoc.

jednu dobu i koedukovaným oddílem. Část děvčat později přešla do TOM VEVERKY (dívčí partner tehdejšího TOM LVÍČATA), které v podstatě přešly po roce 1989 jako 1. dívčí oddíl JEŠTĚRKY společně s LVÍČATY do Junáka. Tady od roku 1990 působí Irča.

V roce 1997 se Dazul s Irčou přestěhuje ze Vsetína do Kateřin a pokoušejí se zde založit nový oddíl. Zdá se, že se to podařilo. Vzniká SESTKA - koedukovaný oddíl, který je právě sou koedukací a velkým počtem skutečně aktivních dospělých členů oddílu jedinečný na našem středisku.

V roce 2001 předává Dazul vedení oddílu Pinčlovi a pokouší se založit nový oddíl v Jablůnce (SEDMIČKU). Tím je strom života zatím uzavřen - ŠESTKA vyrostla na pevných větvích mohutného stromu a sama nyní pozoruje jak na ní raší první vlastní pupínek, který se snad ujme.

INFORMACE PŘEDEVŠÍM PRO RODIČE:

POJEDEME NA TÁBOR

Za tři měsíce budeme vyrážet na náš pátý samostatný oddílový tábor. Tábor je pro nás, skauty každým rokem tím nejlepším, nejdůležitějším a dlouho očekávaným oddílovým podnikem. Je to vyvrcholení naší celoroční činnosti. Žádná jiná akce se tak dlouho a pečlivě nepřipravuje jako právě tábor. Už začátkem roku začínají nám dospělákům v našich zaměstnáních boje se spolupracovníky o to, abychom si tu svoji dovolenou mohli vybrat právě první tři týdny prázdnin - v tradičním termínu našich táborů. Od února se čile koresponduje s majitelem pozemku a orgány, které mají co dočinění s povolením konání tábora, ze všech stran se zkoumá rozpočet tábora, shromažďuje výstroj, plánuje doprava materiálu i samotného muž-

stva, předělává se jídelníček, dlouho do noci se moří s programem tábora. Dospělí činovníci našeho oddílu se snaží připravit tábor tak, aby byl co nejlevnější (vybírají si na tábor svoji dovolenou a tábor si platí obdobně jako jejich mladší bratři a sestry). Je proto potřeba vše s patřičným předstihem naplánovat a kalkulovat. Každý, kdo se na tábor přihlásí a nakonec z nejrůznějších důvodů nejede, v konečném důsledku prodražuje tábor všem ostatním. Proto jsme letos přistoupili na 100 Kč NEVRATNOU zálohu, která se bude vybírat spolu s přihláškou na tábor.

Velice stručné informace k táboru:

Začátek tábora pro skauty a skutky: sobota 29.června 2002 (6-7 dnů putování)

Začátek tábora pro světlušky a vlčata: sobota 6.července 2002

Ukončení tábora pro všechny: neděle 21.července 2002

Návštěvní den na táboře: od sobotního oběda 13.července do nedělního oběda

Místo konání stálého tábora: asi 2 km severoseverovýchodně od obce Luboměř nad Strážnou (vesnice asi 6 km severně od Podštátu) ve VVP Libavá

Předpokládaná cena tábora pro skauty a skautky: 1900,-Kč

Předpokládaná cena tábora pro vlčata a světlušky: 1650,- Kč

V tuto chvíli se nám zatím nepodařilo zajistit táboření na stejném místě jako loni (vojáci posunuli ochranou zónu střeleckého polygonu k našemu loňskému tábořišti). A tak je připravena alternativa, při které budeme tábořit blíže k domovu - na jihovýchodním okraji vojenského výcvikového prostoru Libavá. Ale nevzdáváme se a o táboření na loňském tábořišti se budeme i dále pokoušet - vše se definitivně rozhodne 11.května 2002 na velkém setkání vůdců a vojáků v městečku Libavá. Po našich loňských dobrých zkušenostech bude s námi letos tábořit (asi 2 km od nás) i další oddíl z našeho vsetínského skautského střediska (3.chlapec).

ROVERSKÉ ČTENÍ

SÁM ŘÍD SVŮJ ČLUN

(Dazul)

Vybavuje se mi velmi jasně ten okamžik, kdy celý RS WAKPALAN stojí v temně chladném závrtu u sněmovního ohně a po slavnostním obřadu přijetí nového člena Zuba jde dokola řeč jak každý z přítomných dostal onomu roverskému heslu SLOUŽÍM. Pinčl se naží dávat maximum oddílu, Miris se vzal na svá bedra nevděčné správcovství klubovny, Kikina vede skvěle své Žaby a připravila Kecku na převzetí vedení družiny, Brumla stejně dobře vede svoje Žížaly a v celorepublikové hře drží se svou družinou 1. místo, Bára se stará po Irči a Anitě o Světlušky, Zub se našel ve vedení Vlčat a čerstvě zvládl Čekatelské zkoušky, Dazul se snaží obnovit jablůnkovskou Sedmičku, Irča se aktivně zapojila do služby pro celé středisko a v rámci čekatelských zkoušek pomáhala připravit nejen členy Šestky k úspěšnému složení čekatelských zkoušek, Anita v tuto chvíli slouží sobě aby zvládla velmi náročné studium farmacie Oheň plápolá, Wakpalanský znak je pohromadě a kolem nás je studeno. Tady na Planině v časném jaru na samém dně holého závrtu je chlad zcela normální. Ale pocit jakéhosi uspokojení, které se ve mně rozkládá tak úplně normální není. Uvědomuji si, že se nám daří ty mnohdy „vznešené“ ideály rovingu a skautingu vnášet do našeho normálního, běžného života. Každý jinak a po svém, ale opravdově a přirozeně. Žádná velká slova, ale samozřejmost. Nikdo nás k tomu nenutí, nikdo nám to nepříčte k dobru (tedy snad kromě toho Nejvyššího). Snad jsme poznali, že dávat je skutečně krásnější a smysluplnější než dát. Snad jsme pochopili spoustu jiných věcí, která se nedají sdělit několika vzletnými slovy na papíře.... Ani nevím proč to píšu, snad že jsem se chtěl podělit o ten impresionistický pocit, který zůstává někde uvnitř mne. A taky hrdost na ten náš wakpalaňácký spolek. Slovy mého oblíbence (taky skauta) Jiřího Suchého „... no nedivte se, v takový krásný společnosti!“

Zdá se, že adeptů na členství ve Wakpalanu je v Šestce i v tuto chvíli ještě několik. Moc toho nenamluví, ale svými činy i většinou mají k tomu přinejmenším předpoklady.

JSI JAKO...

KECKA

Jsi jako strom na osamělé pláni,
jsi jako vítr šlehající dívce do tváře,
jsi slunce směřující se na mne,
jsi jako tráva šumící v létě u lesa,
jsi orel kroužící nad kořistí,
jsi jako vzduch který dýchám,
jsi jako voda kterou piji,
jsi jako studánka do které se dívám, a
„Ta mě pohlcuje“

ODSTRAŇOVÁNÍ KLÍŠTAT

KLÍŠTĚ

Klíště může být přenašečem nebezpečných infekcí, proto je důležitá především pravidelná kontrola všech částí těla. V případě nalezení přísátého klíště se doporučuje zakápnutí mastným olejem jakéhokoliv druhu či potření jodovým preparátem a následné odstranění klíště mechanickým otáčivým pohybem (někdy se klíště uvolní již po působení oleje, dojde totiž k jeho udušení). Po vyjmutí klíště přetřeme ranku dezinfekcí, nejlépe Jodisolem. Čím dříve se klíště po zakousnutí vyndá, tím menší je nebezpečí případných komplikací. Místo, kde bylo klíště zakousnuto, je dobré ještě nějaký čas kontrolovat. Najdete-li na kůži větší červenou skvrnu, vyhledejte lékaře.

Jak se to dělá, aby se nám klíště nevyblulo? Když naleznete klíště, tak uchopíte klocík a mechanickým točením klíště vytáhneme s pálíme a ránu vydezinfikujeme. Na klíště nic nekapem, protože se mu z toho dělá špatně a háže nám do krve šavly.

KRABIČKA POSLEDNÍ ZÁCHRANY (KPZ)

KECKA

Krabička poslední záchrany říkáme zkráceně KPZ, která obsahuje mnoho maličkostí, které nám pomohou v nouzi. Patří tam kousek svíčky a sirky, svinutý drátek, provázek, kousek náplasti obvaz-zabalený, 2-3 hřebíky různé velikosti, několik sichrhajsek, špendlíků, připínáček, malá tužka, 2-3 jehly, černá a bílá nit, knoflíky, drobné mince na telefon, kousek křídly, tři známky, březová kůra, guma na gumování, gumička, kousek čistého papíru, žiletka nebo malý nožik a nezapomeňte si ju podepsat. A všichni víte, že se blíží „Svojs ikuv závod“, tak si je vybavte!!!

PRVNÍ OHLASY NA ODDÍLOVÉ WWW

Hm, hm, můžu než závistivě koukat... - ale závist není pěkná vlastnost, - takže musím uznat: Dobrý!!!

Jen tu a tam nějaký překlep (moje nemoc z povolání :-))) Mějte se, lidičky, zdravím všechny a doufám, že Žízalky uvidím na finále Ligy ahoj - Káča

WWW nejsou špatné. Některé věci bych udělal jinak, ale to ty na našem webu taky, že :-))) ...vážím si toho, co bylo napsáno o úloze Trojky v historii vsetínského skautingu na vašich www. Fido

Nazdar, ani nevím, jak se to ke mě dostalo, letmo jsem nahlédl, máte to hezké akorát si jaksí nemůžu zvyknout na to nové logo junáka ... stále to ve mě evokuje myšlenku, jako by to patřilo nějaké jiné organizaci Koček

Ahoj Dazule! Oddílové stránky máte zajímavé. K dokonalosti chybí snad jen možnost poslechu nabízených MP3 - stránku nelze zobrazit, ale to je určitě jen otázka času. A taktéž by nebylo špatné tam umístit krátký videoklip - takový nějaký celoroční průřez činností oddílu s vlastní písničkou. To by bylo něco! Michálek

PREKVAPENÍ NA INTERNETU !CITUJEME!

<http://beta.internetfolk.cz/recenze/kocko011023.html> ...To Rajnochovice, to je jiná. Vesnička na konci světa, dál se musí jen pěšky. **Přes kopec jsou Kateřinice, tam dávné tradice rozvíjejí skauti**, přes dva kopce je Bystřička, kde se rozvíjejí hudební tradice festivalové. A nedaleko i Kelčský Javorník, který svým názvem, jako by vyvolával staré Kelty....

PENÍZE NA CHODNÍKU ...

IRČA

Vážení přátelé, rozhodla jsem se napsat do oddílového časopisu, protože to mi níže uvedená fakta skutečně vyrazila dech.

Víte že naše středisko Vsetín jen velmi málo využívá možnosti čerpání dotací na své akce? A víte proč? Protože máme děsně zdechlé členy!

Jednou z podmínek čerpání dotací na akce je tyto akce uskutečnit, druhou - vyúčtovat je. A to nejen takové, při kterých máme nějaké náklady, ale i beznákladové.

Jsem členem střediskové internetové konference a zároveň oddílový hospodář – fuj, škaredé slovo – a tak jsem nemohla nechat bez povšimnutí žádost o doplnění seznamu nedotovaných akcí. Ale ne si je vymyslet, nýbrž i prokázat, že se skutečně konaly. Jak????? No přece zápisy v kronice. Jenže v kronice už delší dobu nejsou aktuální a vůbec ne všechny akce. Co teď????? Tu přišel na řadu náš milý a všemi čtený časopis ŠESTÁK!!! Vzala jsem si všechna čísla z roku 2001 a začala listovat, zapisovat a počítat. Víte, kolik akcí je zapsáno? A víte, kolik akcí se vůbec nezapsalo? A víte, kolik peněz nám uteče jen proto, že si nikdo nenajde chvíli (včetně mně) a nezapíše nějakou zajímavou schůzku, výpravu nebo jen družinovou návštěvu kina nebo lázní?

Musíme to napravit!!!!!!

Je důležité nejen jezdit a prožívat, ale i dát o tom vědět. Každý z nás dospěláků odvádí ze své výplaty do státního rozpočtu poměrně vysoké peníze (jen za Dazula, Pínčla a mně je to ročně na přímých daních skoro 30.000,-). Stát je pak použije na dotování zkrachovalých podniků, bank , mládeže a jiné. Žádný z nás nemá možnost přímo ovlivnit, kam jeho těžce vydělané peníze poputují. Jediná možnost jak alespoň malou část získat zpět (ne pro sebe, ale na rozumnou činnost) je právě formou dotací. Pokud to neuděláme, jako bychom peníze nechali ležet na ulici.

I tím, že každý z vás píše o uskutečněných akcích do ŠESTÁKU, usnadňuje dospělým činovníkům oddílu dostat tyto peníze tam, kde jsou skutečně potřeba - do naší ŠESTKY.

Pár čísel za rok 2001

- V oddíle jsme proúčtovali 11 dotovaných akcí
- Dostali jsme na těchto 11 akcí dotaci MŠMT (Ministerstvo školství) 5.046.- Kč
- Prokázali jsme 37 nedotovaných akcí
- Počet osobodů na dotovaných akcích byl 253
- Počet osobodů na nedotovaných akcích byl 451

Osoboden = počet účastníků akce vynásoben počtem dnů akce

Z NAŠICH AKCÍ

(Kecka) Hra na jedné z oddílovek - v čem hra spočívala? Jeden v kolečku hodil kostkou a když mu třeba padlo písmeno S, tak musel(a) vymyslet větu o pěti slovech.

Bára blila bílé bilinky, Bobovi bylo blbě! Brouk bral Brokovi balíček bonbónů! Dazul dorazil do domova důchodců! Dospělý Dazul dokončil daleko dům! Hanka houpá hrušku, hned hrabe! Hanička hasička hasila hospodskému hospodu! Osel obešel oslicu okolo oblouku! Opilý obr ohryzal obří okurky! Ožralá Ondatra ohryzala Oščarýnovi ocas! Pan Pinčl padal po prdeli pod prkna! Pan Pořízka prásknul prknem po Petrovi, protože po něm plaval! Pinčl Pořízka počůral prkénko Paní Pořízkové. Sabinka si sopol stírá sama! Sabina sletěla se schodů sama!

DRUŽINOVKA ŽAB 14.3.2002

FIALKA A MÉDA

Dneska jako obvykle nám začala družinovka. Sešly jsme se skoro všechny, až na nějaké výjimky. Trochu jsme pokecaly o škole a potom jsme se daly do práce. Kecka donesla barevné papíry a z nich jsme udělaly barevné kytičky, které vyzdobily naši nástěnku. Kytičky byly patvar, nepatvar. Potom následovala orientace s mapou. Až napár chybiček nám to šlo dobře. Po dlouhém sezení nás bolely nohy, a proto jsme si je šly rozhýbat. Vzaly jsme si míč a hrály na města. Po chvíli na nás zavolal Miris jestli bychom nevyklepaly koberce. Na vyklepání koberců jsme použily pátky na odpalbal. A když už nás města omrzela, tak jsme hrály Honzo stávej. Poněvadž si nepamatujuem kdo to vyhrál, tak vám to neřeknem.

VÝPRAVA DO DRÁKIE 9.3.2002

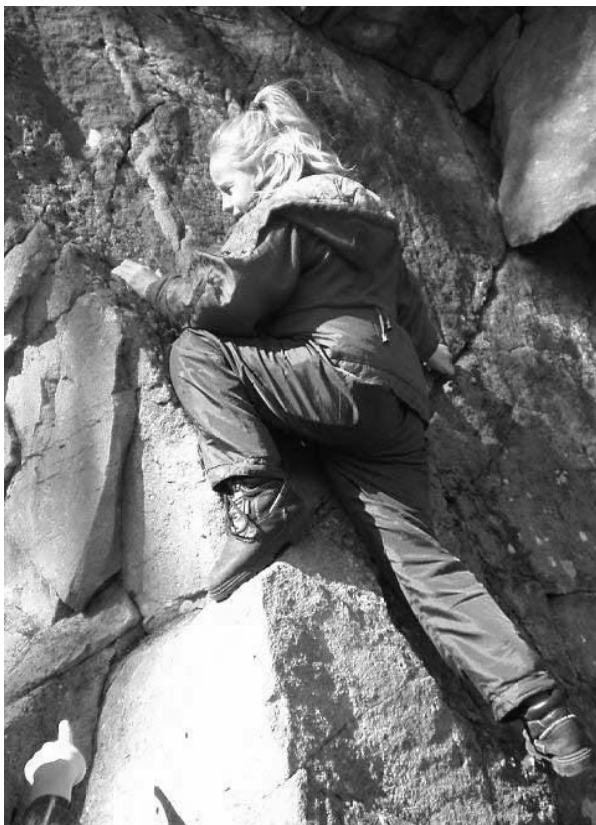
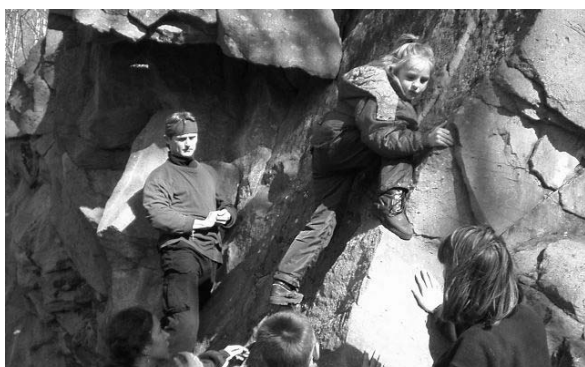
KECKA

Ráno jsme jeli autobusem na Vsetín, kde jsme si dali tichoulinký pokřik. Potom naše cesta pokračovala až ke skalám.

Po cestě jsme hráli hru na překupníky a lupiče. Přpravovalo se všechno možné: zvoneček - byl nejcenější, korálky- představovaly diamanty, panty a další. Pod skalami jsme se pokusili o co nejdelší lano z našich věcí. Ti, kteří se nechtěli učit lasovat, hráli šlapáka. Jakmile jsme došli ke skále, někteří odvážlivci se místo svačiny pokusili

zdotat v malé výšce skálu. Taky jsme vystoupili na vrcholek skály. Nikdo by neřekl, že na Vsetíně kousek od města je tak romantické místo. Když jsme si prolezli celé skály, sestoupili jsme na louku, kde jsme hráli oblíbenou hru z tábora. Po chvíli pátrání jsme našli vhodné místo pro uvaření oběda. Ně- kdo si opékal špekáček, vařil těstoviny anebo svačil. Některé hry byly super např: plížení se k cíli nebo jsme se přemístili do doby, kdy jeden prsten vládl všem a dál nepopisuji. Tím to byla naše výprava téměř ukončena. Dokonce jsme se stavili v cukrárně.

KLÍŠTĚ

Na tuhle výpravu jsem se těšila, jako malé dítě na Vánoce. Jelikož jsem na škole v Olomouci, tak mi na výpravy moc času nezbyvá... Nikdy bych neřekla, že stačí ujít pár kroků od centra Vsetína a narazím na tak, krásné místo. Zahráli jsme si na překupníky já jsem byla ve skupině, která šacovala a tak jsem si to pořádně užívala a dotyčné vyzouvala z bot a vyslékala s ponožek (to se mi líbilo). Pomalu jsme se blížili ke skalám, po cestě si zahráli šlapaka, lasovali, dělali strašně dlouhý provaz s oblečení a konečně se škrábeme do kopce, pohled dolů za to určitě stal. Poslechli jsme si Radkovo vyprávění o historii této skály, někdo se zkusil vžít do vajíčka malého draka, po kterém tam zbyl výklenek. Zkousím překonat skálu aniž bych se dotkla země „už, už ááá padám....“ A znovu „jo, jo oooo povedlo se“. Povedlo se to jen některým jedincům. Před obědem ještě hříčka „táborová hoňka a neb pupu“. Na oběd si vlčata a světlušky opekli špekáčky a zbytek jak se domluvil na družinkách. Nechyběla ani indianská hříčka a taky jsme se proměnili na společenstvo Pána prstenů, ale jen na chvíli, pak už nás nohy zanesly k autobusové zastávce. Z Ratiboře bral Radek pár děcek do Kačic. V jeho autě jsem si všimla, že má na volantu, takovou tu nalepovací buzolu co se dává s opačné strany hodinek, nevím, jak podle toho může určovat sever za jízdy, když s tím volantem furt točí ...

Výprava do Drákie - 9.března 2002

RÁDCOVÁK 15.-17.3. 2002

VOJTA (SEDMIČKA)

U střediska o půl čtvrté byl sraz všech účastníků. Byli jsme rozděleni do čtyřech skupin. V naší skupině byl Hasky, Liška, Sojka, Sluníčko, Koka a já. Do Semetína jsme měli jet MHD, ale Fantík udělala změnu, která se mi vůbec nelíbila. Museli jsme jít pěšky až na Hájenku a ještě k tomu se zavázanýma očima. Na Hájenku jsme došli jako poslední, o půl sedmé. Konečně jsme vymysleli název naší družiny: Rákosníci. Následovalo seznámení mezi sebou, vybalení batohů a večeře.

Druhý den následovala rozcvička se Tpkou. (Těžké cviky na ohýbání trupu jsme stejně necvičili), snídáně a hned po snídani miniškoly a oběd. Oběd mě moc nechutnal, byla kyselica a čaj s chlebem. Po

obědě byl polední klid (Jako klid se myslí odpočinek, ale bylo to spíš jako zvěřinec.) a miniškoly. Večer jsme si zahráli hry (Viking, Temelín, Buldoky aj.) Pak byla svačina a šli jsme spát.

Opakovaná rozcvička s Trpkou probíhala skoro stejně jako předtím, akorát obohacena oběh. Hasky, Tom a Kotel se loudali a proto jim byli přiděleny klíky (každý si jich udělal 50). Následovala snídáně, miniškoly a oběd. Po obědě byl proslov o tom jak se nám rádcovým líbil a co se nám nelíbilo. V jednu hodinu jsme sbalili bágly a vsetínáci vyrazili na Vsetín. Já a Lukáš jsme čekali na Fidu, který nás odvezl domů.

Z rádcováku jsem si odvezl ponaučení a nové zkušenosti z miniškol a také přátelství mezi účastníky letošního rádcováku.

ČEKATELKOU NA STARÁ KOLENA

ANEB JAK TO VIDÍ SENIORI

EVE

Před měsícem mi bylo několika významnými osobami z Šestky taktně naznačeno, že bude čekatelský kurz + zkoušky a že by bylo velice vhodné, abych se také zúčastnila. Vedena pudem sebezáchovy podala jsem si hbitě přihlášku a nervózně začala studovat čekatelskou příručku. Jsem už přece jen starší člověk a paměť mi tak neslouží. Ani s tělem už to není, co bývalo, neboť odpočinková hodina na lanových a jiných aktivitách připravených sadistou Mirisem mě málem zničila. Úspěšně jsem ji zahájila čváchnutím do bažiny, další katastrofy se už naštěstí nekonalily. Tímto bych také chtěla vznést stížnost na naprosto nemetodický přístup Dazula, který – ač stanovil přesné časové limity a pravidla – tuto část programu vůbec nevyhodnotil a já tudíž dodnes nevím, jestli má bahnitá koupel nebyla úplně marná.

Přednášky mě bavily úplně všechny. Úplně nečekaně moc. Žirafka pohodově shmula zdravotně, Irča s Pifem do nás zuřivě hustili účetnictví, Fido volně probíral metodiku a myšlenkové základy skautingu (Sady se blýskl v roli Baden-Powella – dlouho budeme vzpomínat na: „...Naleštěné kanady! ... Vlající prapory!...“), Hanča trpělivě vysvětlovala právnické zapeklitosti a snažila se odhadovat sazby za utopené děcka,

Dazul v bezpečnosti probral možné i nemožné pohromy a Romík do nás horem dolem cpala psychologii a pedagogiku (ti, co rádi kreslí, se určitě vyžili).

V týdnu před zkouškama jsem pak sem tam nahlédla do svých poznámek a přemýšlela, jak moc to bude drsné. V pátek večer už jsem se opravdu poctivě učila a vzpomínala na školní časy. V sobotu jsme poznali, že neprohloupili ti, co se na každé z témat aspoň trochu podívali, i když maturita byla – či teprve bude – přece jenom o něco horší (ačkoliv vůdcovské zkoušky už jí prý můžou celkem dobře konkurovat). Všeobecně největší hrůza vládla z účetnictví a hospodaření a spoustu lidí potrápil Romíkův podrobný psycho- a pedago-test.

Dekret a čekatelský odznak si z rukou spokojeného Dazula v sobotu v podvečer přebírali skoro všichni. A myslím, že každý byl na sebe jak se patří pyšný. Stálo to za to už jen pro ten pocit, že člověk věděl, že mohl pozapomenout na přihlášku, místo kurzu se mohl věnovat zábavnější činnosti a na zkoušky prostě nemusel stihnout přijít, ale přesto se učil a klepal před testama a nakonec to dokázal.

A musím pochválit taky servis tým, protože strava na kurzu byla výtečná a řízky na zkouškách předčily všechna (nejen) má očekávání. Kdyby mi takhle někdo vyvařoval i doma...

PLANINA 29.3.-1.4.2002

RÁNO NA PLANINĚ

(KIKINA)

...Na tváři mě polechtal teplý sluneční paprsek. Pořád ještě zabalená do spacáku si sedám a nabírám plné plíce svěžího ranního vzduchu. Všichni okolo ještě spí, je slyšet jenom jejich klidný dech a zpěv ptáků. Jinak je úplné ticho. Mám dojem, že slyším i ranní rosu, jak dopadá na listy a trávu. Pozoruji, jak se z mlhavého oparu pomalu vynořuje zlaté slunce, jeho paprsky probleskují mezi větvovím stromů a obloha začíná modrat. Vylézám ze zahřátého spacáku a

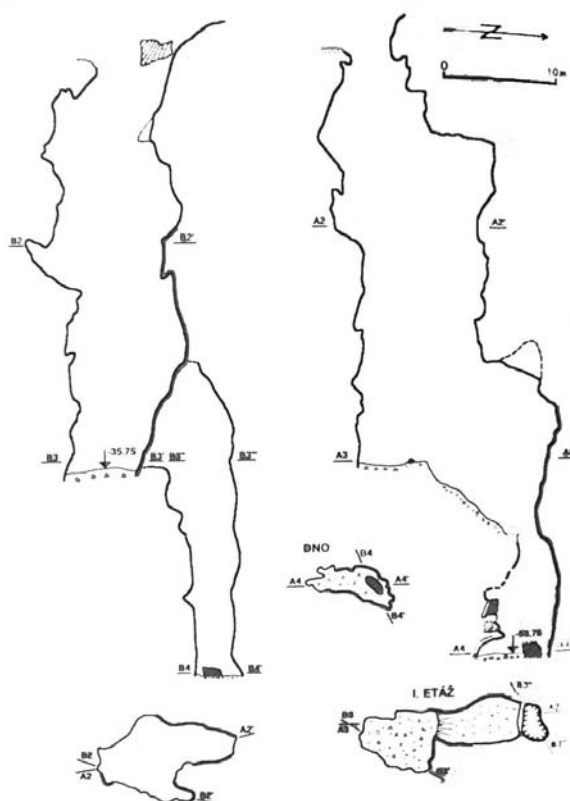
studený vzduch mě štípe do tváří jako tisíce miniaturních jehliček. Najednou se mě zmocňuje chuť běžet, obracím se směrem ke slunci a zastavuju se až na malém návrší. Je to krásné místo s výhledem na blízký závrt a několik borovic, a tak si sedám na suchou trávu, čerpám energii ze sílícího slunce a přemýšlím o světě, v srdci divokou radost. Najednou jsem si vzpomněla, kolik už je asi hodin a honem se obracím zpátky. Je to dobré, všichni ještě spí, jenom z krajního spacáku se na mě směje něco strašně rozčepýřeného. Jdu chystat dřevo na oheň, ostatní

vstávají a za chvíli už voní ranní ohník, teplý čaj zahřívá zevnitř, někdo si brouká první písničku a ozývá se první smích...

VZHURU DOLU

...Nevím, jestli mám, nebo ne a nemůžu se rozhodnout. Něco mi říká: "Nelez, užs tam přece jednou byla, bude to namáhavé", ale druhý hlas, který našepťává: "Lez, bude to zase nádherné", je silnější. Vždycky jsem stejně rozechvělá a stejně nedočkavá. Je to zvláštní pocit, mít pod sebou několik desítek metrů prázdného prostoru a svěřit svůj život jenom několika karabinám, lanu a vlastní opatrnosti. První metry jdou dobře, čekám, kdy přijde to místo a já budu muset spustit nohy do prázdného nekonečna. Radši ani nemyslím na to, co by se stalo, kdybych pustila lano pod osmou a rychle kloužu dolů do temnoty, ze které se ozývá několik hlasů. Šup a jsem na zemi – teda na relativní zemi- a Dazul mě chytá. Mám to za sebou. Nevím, proč mám vždycky ten zvláštní pocit, jak strach brnká na nervy, přestože vím, že to vlastně nic není...

Plánek propasti ZOMBOR (-54 metrů), kterou jsme prozkoumali v sobotu 30.3.2002.

Na vydání ŠESTÁKU

č.22 se podíleli:

Dazul, Kikina, Kíšťě,
Kecka, Vojta
(Sedmička), Eve, Irča,
internet

SKAUT JE OCHRÁNCEM PŘÍ-
RODY A CENNÝCH VÝTVORŮ
LIDSKÝCH - tento snímek de-
monstruje, že 6.bod skautského
zákona v praxi přísně dodržuje-
me. Na snímku je mužská část
účastníků výpravy na Planinu,
kterak provádí na Irče takzvaný „
ekologický šmigrůst“. To zname-
ná, že z jalovce nesmí být utr-
žená ani větvička a postupuje se
tak, že cívka se ométá o stojící
jalovec. V tomto případě Hamza
požil zlepšovák a k vzpírající se
Irče větvičku jalovce ohnul a pro-
vedl na holých zádech patřičný
úkon. Jaloce zůstať neporušen!

PLÁN AKCÍ

13.-14.dubna BAŘINKA - brigáda (Pif, Sadám)

20.dubna VÝPRAVA (Pinčl)

27.dubna ORINOKO (Fido, 3.ch)

27.dubna ZÁVOD SVĚTLUŠEK A VLČAT (Romík, 1.roj)

1.května SVÁTEK PRÁCE na Dynčáku (Trojka)

18.května Boj o EXCALIBUR - středisková bojovka (Trojka)

24.-26.května DRSNÁCI (pořádá středisko Lidečko)

Tento výtisk je určen pro: